



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2033/2024
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, у парници тужилаца АА и ББ, обе из села ..., ВВ и ГГ, обојице из ..., које заступа Пеко Обрадовић, адвокат из ..., против туженог „Rasto Tours“ предузеће за трговину и туризам д.о.о. Београд из Јајинаца, кога заступа Александар Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 853/23 од 14.09.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 853/23 од 14.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 260/22 од 19.01.2023. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете свим тужиоцима исплати по 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, да тужиљама АА и ББ име накнаде материјалне штете исплати износ од 125.483,17 динара са законском затезном каматом од 14.05.2015. године до исплате, да тужиоцу ВВ на име накнаде материјалне штете исплати износ од 236.016,00 динара са законском затезном каматом од 14.05.2015. године до исплате и да тужиоцу ГГ на име накнаде материјалне штете исплати 68.975,15 динара са законском затезном каматом од 14.05.2015. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади парничне трошкове у износу од 486.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 853/23 од 14.09.2023. године, првим ставом изреке, пресуда Основног суда у Прокупљу П 260/22 од 19.01.2023. године преиначена је у делу првог и другог става изреке тако што је, уместо погрешно означеног парниционог рока од 15 дана, одређен правилни рок од осам дана од пријема пресуде. Другим ставом изреке, првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке у погледу периода обрачуна законске затезне камате тако што је као неоснован одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате од 14.05.2015. године до пресуђења дана 19.01.2023. године, а у преосталом делу жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена у првом и другом ставу изреке. Трећим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу решења о трошковима тако

што је обавезан тужени да, поред досуђеног износа од 486.400,00 динара, тужиоцима исплати још 51.500,00 динара, укупно 537.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Четвртим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је из свих законом дозвољених разлога изјавили ревизију засновану на члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије сходно члану 410. став 2. у вези са чланом 468. став 1. и чланом 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Сагласно цитираним законским одредбама и висини тужбеног захтева сваког тужиоца понаособ, следи да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, односно да је поступак у овој парници вођен по правилима за спор мале вредности у коме је ревизија законом искључена. Код таквог стања ствари, преиначење првостепене пресуде у односу на споредно потраживање камате и одлуку о трошковима парничног поступка, без утицаја је на могућност дозвољености ревизије применом члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се пуномоћник туженог позвао у својој ревизији, а код одсуства предлога да се побијана пресуда размотри применом члана 404. ЗПП, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**